

BEWONERSPARTICIPATIE en -INITIATIEVEN ‘Samen werken aan ideeën

9 april 2025

Zeer gewaardeerde gemeenteraadsleden, burgemeester en wethouders,

Als Werkgroep Toegankelijk Groningen voelen we ons een **‘repeterende breuk’** in het gebiedsgerichte geloof.

Er is ons wel om advies gevraagd over de nota Bewonersorganisaties en -initiatieven, maar tot onze teleurstelling moeten we lezen dat er helemaal **niets** mee gebeurd is. Ook van een toegezegd vervolgesprek hebben we niets meer gehoord.

Dat geeft ons weinig vertrouwen dat wij en ook andere groepen inwoners die niet in een dorp of wijk passen, betrokken zullen worden bij de ‘doorgaande dialoog’.

In de vorige kritische brieven aan de gemeenteraad over de Sociale Basis hebben we er een aantal benoemd: studenten, werkende tweeverdieners, mensen met een andere culturele achtergrond, veel jongeren, vluchtelingen en andere nieuwkomers, de trekvogels...

Natuurlijk hebben we geen bezwaar tegen gebiedsgericht werken. Als het de gewenste schaal en meest effectieve schaalgrootte is. Maar inwoners buiten beeld laten omdat ze niet in het ‘heilige’ Groningse model passen, vinden we Groningen als gevarieerde gemeente onwaardig. Een organisatiesysteem mag nooit als basis gebruikt worden voor beleid dat niet (meer) aansluit bij het hele gemêleerde en veranderende gezelschap dat het leefklimaat van Groningen duurzaam houdt.

In deze nota zien we nog wel ruimte voor ‘kwetsbare’ inwoners als zorgobject, maar niet voor eigen initiatieven. Meestal zijn we in een wijk of dorp met te weinig mensen om goed gezien en gehoord te worden, laat staan om onze belangen te realiseren.

NB: de WTG is een samenwerkend netwerk van 5 ‘bloedgroepen’ die verschillende behoeften hebben.

Maar dat hebben we allemaal eerder gezegd.

Daarom sturen we onze vorige brieven over de ‘smalle sociale basis’ mee.

We hebben als WTG ook nog een aantal constructieve notities bijgedragen voor een breder perspectief. Desgewenst leverbaar.

De WTG is en blijft altijd bereid om mee te denken, maar we willen wel graag serieus genomen worden.

Over ‘participatie’ gedacht en gesproken nu dat toch op de agenda staat.

Vriendelijke groet,

Werkgroep Toegankelijk Groningen

[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]

WERKEN AAN DE 'SOCIALE BASIS'*

Een visuele beperking is een buitengewoon sociale handicap.

Wil je een beetje 'participeren', dan moet je voortdurend andermans ogen lenen.

Een **simpel tripje met de trein en de bus** (enkele reis).

Ja, als mens met een stevige visuele handicap reis je vanzelfsprekend helemaal milieubewust met het Openbaar Vervoer. Goed hè, zeg ik. Maar eigenlijk heb ik gewoon niks te kiezen.

Met de **trein**.

Inchecken met de chipkaart. Juiste chippaal vinden, de gele van de NS: vragen.

Kaart erop. Dat gaat natuurlijk mis. Leg ik het ding op de verkeerde plaats of zoiets en krijg ik niet de 'piep-piep' als beloning.

Controle: gaat deze trein naar mijn bestemming? Je weet maar nooit.

Instappen...

Zo heb ik al 4 of 5 mensen ontmoet voor ik goed en wel in de trein zit.

Overstapje.

Welke richting op lopen?

Waar is de (rol)trap naar beneden/boven? Links of rechts? Volgende perron naar boven/beneden?

Bij voorkeur in sneltreintempo, want de overstapmarge is meestal krap.

Mijn favoriete strategie is dan ook om in de trein te vragen wie toevallig dezelfde trein moet halen.

Hoef ik alleen maar mee te lopen, makkelijk en gezellig.

Station van bestemming bereikt?

Poortje en chipritueel. Het juiste poortje en dan gokken welke ingang open gaat.

Bus.

Waar zijn hier eigenlijk de bussen?

Juiste looproute vinden, vertrekplek van de gewenste bus in de juiste richting en vooral niet instappen voor je zeker weet dat het niet een andere bus is die van dezelfde plaats vertrekt.

Complex!

Inchecken: waar nu weer?

Uitstaphalte en uitchecken. Uitstappen doe ik voor alle zekerheid/veiligheid bij de chauffeur. Dan trekt hij niet zo snel op en kan meteen controleren of het uitchecken slaagt.

Pfff!

Onbekend terrein

Hier begint het volgende **traject spoorzoeken**.

Het is belangrijk om een goede start te maken. Eenmaal in de verkeerde richting kun je lang verdwalen. Daarom is 's avonds laat reizen een risico: gebrek aan hulpverleners kan een vreemde omgeving heel vervreemdend laten voelen. Alsof je op een andere planeet geland bent.

Mensen brengen mijn omgeving in kaart. **Zonder mensen ben ik mijn oriëntatie kwijt.**

Mijn score mensen staat na zo'n reis al gauw op een stuk of 15 contacten. En dan moet ik de precieze locatie nog vinden. Dat telt op tot 20.

En zo gaat dat de hele dag door.

Geen wonder dat ik lichtelijk uitgeput ben als ik na een reisdag thuis kom.

Sociale binding

Reizen en onbekend terrein is altijd weer diepzeeduiken. Daar moet je een heleboel moed en positieve energie voor verzamelen. Of je moet een begeleider meenemen, maar dat past niet bij mijn leefstijl.

Als 'zo zelfstandig mogelijk' mens met een visuele beperking draag je geweldig bij aan de **sociale binding** in de samenleving. Dat is **het effect van hulp vragen: om je heen ontstaat contact**.

Iedereen helpt ook altijd (of bijna), is mijn ervaring. Met plezier zelfs.

Als je het maar leuk aanpakt met een grapje en geen complexe vragen stelt.

Soms lopen mensen helemaal met je mee, maar vragen doe ik dat nooit. En 'nee' is ook een goed antwoord dat op een zonnige reactie kan rekenen.

Hulp vragen, ik heb er geen moeite mee.

Hulp vragen is bijdragen aan een sterke 'sociale basis'.

WERKGROEP TOEGANKELIJK GRONINGEN

OOGVERENIGING

*De 'sociale basis' is de nieuwste beleidsterm om het gewoon over een sociale samenleving te hebben.

Stand van zaken Participatiebeleid en hoe verder

Zeer gewaardeerde gemeenteraadsleden, burgemeester en wethouders,

18 september 2023

Om te zorgen dat je in beeld bent, moet je jezelf laten horen en zien.

'In beeld zijn' is voor burgers met een handicap/beperking namelijk nog lang niet vanzelfsprekend.

Soms hoor je bij 'inclusief beleid', soms ook niet. Soms is eraan gedacht dat je mee moet kunnen doen, maar even vaak ben je vergeten.

Eigenlijk is er zelden sprake van 'uitsluiting met opzet'. Meestal is er 'even niet aan gedacht' of 'even voor je gedacht in stereotypen en vooroordelen'.

Dat lot delen we met meerdere minderheden in onze (en andere) gemeente(n).

Om te participeren, meespelen in *'het proces waarbij individuen, groepen en organisaties betrokken zijn òf betrokken worden bij het nemen van beslissingen die hen raken'*, volgens de mooie definitie van participatie in de voortgangsrapportage, moet je in beeld zijn.

Dat is bij de ontwikkeling van participatiebeleid in de gemeente Groningen twijfelachtig.

Krijgen we **de kans om gehoord te worden** en onze belangen mee te laten wegen? Niet toevallig voor een keer, afhankelijk van de aandacht, maar **structureel** en gegarandeerd?

Als we kijken naar de wijze waarop er in deze voortgangsbrief naar inwoners van Groningen gekeken wordt, als we de 'mooie voorbeelden van burgerparticipatie' lezen, worden we enigszins ongerust.

Weliswaar staat bij de Waarden: *'Iedere stem telt (inclusie en democratische vaardigheden): We zorgen er voor dat alle Groningers de mogelijkheid hebben en krijgen een bijdrage te leveren aan het participatieproces. Daarnaast hebben we aandacht voor het minderheidsbelang en zetten ons extra in voor Groningers die zich niet zo snel laten horen'*, maar daarna is er niets meer te vinden over 'wie' en 'hoe dan?'.

Participatie **beperken** tot Groningers die op de eigen wijk of het eigen dorp georiënteerd zijn en dan ook nog eens georganiseerd en voldoende vertegenwoordigd, geeft een vertekend beeld van het mooie gevarieerde gezelschap dat onze Gemeente rijk is. Ik denk even aan studenten, werkende tweeverdieners, mensen met een andere culturele achtergrond, veel jongeren, vluchtelingen en andere nieuwkomers, de trekvogels... en mensen met een handicap/beperking.

Deze waarschuwing hebben we als WTG bij de **nota over de Sociale Basis** ook al laten horen.

Natuurlijk moet je dorpen en wijken koesteren als Groningers die schaalgrootte kiezen, maar mensen kunnen ook andere sociale verbanden en leefwerelden hebben. Of simpel met te weinig vertegenwoordigd zijn om een deuk in een pakje boter te slaan in eigen wijk/dorp.

Of zich er niet veilig genoeg voelen, dat kan ook.

Als het de bedoeling is om **alle** Groningers een stem te geven, is het onverstandig om alleen te werken via deels verouderde structuren.

Aan jongeren is in deze brief trouwens wel gedacht.

En in het vervolgtraject van de Sociale Basis (mantelzorg, ouderen, vrijwilligerswerk, eenzaamheid) zijn we als WTG nu goed aangehaakt.

Blijft de vraag hoe het zit met de andere 'minderheden'.

Punt van aandacht!

In deze voortgangsbrief komt de **Omgevingswet** ter sprake.

Als reden om in versneld tempo met aan participatiebeleid voor Groningen aan de slag te gaan.

De Omgevingswet verhoudt zich niet probleemloos tot het **VN-verdrag** 'Gelijke rechten/kansen van en voor mensen met een handicap'.

Als WTG zijn we nu samen met de gemeente aan het uitzoeken hoe de gemeente de uitvoering van het VN-verdrag en toegankelijkheid kan borgen in de het Omgevingsplan of de Omgevingsvisie. Daar is nog niet erg over nagedacht. Zulke complicaties horen ook bij de participatie van een minderheid: je **bestaanszekerheid is niet zo zeker** in de leefwereld van de standaard-burgers.

We zitten nog maar aan de start van het participatietraject op weg naar beleid dat daadwerkelijk meer zeggenschap voor al onze Groningers gaat opleveren.

Dat geeft ruimte om onze aandachtspunten ter harte te nemen.

‘Blijvend in beeld’, dat gunnen we onszelf en alle andere Groningers.

Goed geïnformeerd worden (voorwaarde!), gehoord en gezien worden, meedoen in het debat, meetellen in het bepalen hoe Groningen **ons** Groningen is/wordt, haalt mensen weg uit de slachtofferrol van gefrustreerde burger. Het draagt bij aan gevoel van eigenwaarde en vergroot de verdraagzaamheid naar medeburgers met andere en soms strijdige belangen.

Kortom: draagt bij aan een **duurzaam sociaal leefklimaat** in onze Gemeente.

Kortom: wij van de WTG en onze brede achterban van burgers met een handicap/beperking die niet vanzelfsprekend passen in de mainstream maatschappij, willen ook graag meedoen.

Zorgt u voor de voorwaarden/garanties?

Vriendelijke groet.

[Redacted signature]

WERKGROEP TOEGANKELIJK GRONINGEN